

prima instanță – (Judecătoria Centru mun. Chișinău) A.Cucerescu
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) L.Bulgac, D.Manole, G.Dașchevici

Î N C H E I E R E

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată ”Slava Cargo Grup” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 prin care s-a admis apelul societății cu răspundere limitată ”Slava Cargo Grup”, s-a casat hotărârea judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 februarie 2016 și s-a pronunțat o hotărâre nouă de admitere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 04 ianuarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Slava Cargo Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, solicitând anularea deciziei de sancționare contravențională emisă în baza procesului verbal cu privire la contravenției nr.139/15 din 09 noiembrie 2015 în privința societății cu răspundere limitată ”Slava Cargo Grup”.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a retiterat că, la 09 noiembrie 2016 Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a întocmit procesul-verbal nr.139/15 privind comiterea contravenției prevăzute de art.231 pct. 19) al Codului Vamal, de către societatea cu răspundere limitată „Slava Cargo Grup”.

Biroul Vamal Chișinău a emis decizia de a aplica sancțiune contravențională conform art. 232 lit. a) Codul Vamal sub formă de amendă în mărime de 40% din costul bunurilor vămuite, ceea ce constituie 43929,62 lei, constatând că, la 02 noiembrie 2015 societatea cu răspundere limitată „Slava Cargo Grup” a depus la postul vamal Tudora Starokazacie (1505) declarația vamală de tranzit TI nr.1505112935 privind tranzitul mărfurilor cu autocamionul de marca Mercedes Actros cu numărul de înmatriculare C RJ 566 și remorca atașată de marca KRONE

cu numărul de înmatriculare C 526 AW, de la postul vamal de frontieră Tudora Starokazacie la postul vamal de destinație Bălți (post vamal intern 9022) până la 04 noiembrie 2015, conform listei de încărcătură specificația cu nr.106/11 din 02 noiembrie 2015 cu valoarea factuală 126 438 UAH având greutatea brută în cantitate de 8870,150 kg, greutatea neto 7315,89 kg.

În rezultatul efectuării controlului fizic s-a constatat că sigiliile aplicate de organul vamal cu nr.1641629 1641630 la compartimentele marfare a autocamionului de marca Mercedes Actros cu numărul de înmatriculare C RJ 566 și remorca atașată de marca KRONE cu numărul de înmatriculare C 526 AW, erau intacte.

Menționează că, agentul constatator a mai stabilit că, în rezultatul verificării integrității cablului de sigilare a compartimentului marfar a autocamionului de model Mercedes Actros cu numărul de înmatriculare C RJ 566, s-a stabilit că era deteriorat, existând posibilitatea de înstrăinare a bunurilor aliate sub regimul vamal de tranzit.

Totodată în rezultatul controlului detaliat a autocamionului de model Mercedes Actros cu numărul de înmatriculare C RJ 566 și remorca atașată de marca KRONE cu numărul de înmatriculare C 526 AW, la 04 noiembrie 2015, care s-a efectuat la postul vamal intern Cricova, s-a stabilit că cantitatea mărfurilor transportate corespunde cu mărfurile declarate conform declarației vamale de tranzit TI cu nr.1505 T12935.

Susține reclamantul că agentul constatator nu a acumulat suficiente probe întru susținerea actului de sancționare, și astfel învinuirea înaintată este bazată doar pe presupuneri. Înstrăinarea bunurilor aliate sub regim vamal de tranzit nici de cum nu poate fi imputată reclamantului deoarece, agentul constatator nu a prezentat probe în acest sens.

Întru elucidarea circumstanțelor comiterii faptei contravenționale se indică că masa a coincis, că toate bunurile au fost prezente, doar s-a constatat că cablul a fost deteriorat, iar sigiliile erau intacte, însă nu este clar cum agentul constatator a constatat înstrăinarea sub orice formă a bunurilor aflate sub regimul vamal de tranzit.

Relatează reclamantul că, pentru acțiunile de deteriorare a cablului a fost pornită o cauză penală.

Consideră societatea cu răspundere limitată „Slava Cargo Grup” că nu a săvârșit nicio contravenție vamală, iar în acțiunile agentului economic lipsește fapta contravențională - înstrăinarea sub orice formă a bunurilor aliate sub regimul vamal de tranzit, având în vedere că mărfurile examinate au coincis la cantitate, la masa declarată, iar pentru acțiunile de deteriorare a cablului în privința persoanelor care au comis această faptă față de societatea cu răspundere limitată „Slava Cargo Grup” a fost pornită urmărirea penală.

În opinia reclamantului procesul-verbal nr.139/15 din 09 noiembrie 2015 și decizia emisă în baza acestuia sunt nelegitime și neîntemeiate.

Prin hotărârea judecătoreii Centru, mun. Chișinău din 24 februarie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată ”Slava Cargo Grup”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 februarie 2016 societatea cu răspundere limitată "Slava Cargo Grup" a declarat apel, solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 24 februarie 2016, și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată "Slava Cargo Grup", s-a casat hotărârea judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 24 februarie 2016 și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată "Slava Cargo Grup".

S-a anulat decizia Serviciului Vamal al Republicii Moldova din 09 noiembrie 2015 privind sancționarea contravențională a societății cu răspundere limitată "Slava Cargo Grup", în temeiul procesului-verbal nr.139/15 din 09 noiembrie 2015 cu privire la contravenția administrativă, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a reținut că cablul de sigilare a compartimentului marfar a autocamionului de marca Mercedes Actros a fost deteriorat de persoane terțe, iar acest fapt nu poate fi imputat companiei reclamante, atât timp cât în procedura organului de urmarire penală se află spre examinare o cauză penală care cercetează aspectele privind percheziționarea ilegală a bunurilor aflate în camionul de model Mercedes Actros cu numărul de înmatriculare C RJ 566.

Totodată instanța de apel a constatat că, societatea cu răspundere limitată "Slava Cargo Grup", a fost sancționată contravențional pentru faptul că, în rezultatul verificării integrității cablului de sigilare a compartimentului marfar a autocamionului de model Mercedes Actros cu numărul de înmatriculare C RJ 566 acesta era deteriorat, însă norma art.231 pct.19) din Codul contravențional nu prevede posibilitatea de sancționare a persoanei juridice pentru faptul că sigiliile vamale au fost deteriorate.

La 07 iulie 2017 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 24 februarie 2016.

Recurentul a depus recurs în temeiul art.432 alin.2) lit.a) și c) din Codul de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, instanța de apel nu a constatat corect toate circumstanțele pricinii.

La examinarea cauzei, instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și anume prevederile art.42,47,48 Codul Vamal, art.231 alin.19) Codul vamal și art.375 Codul contravențional.

Susține recurentul că, instanța de apel eronat a conchis că Serviciul Vamal nu a probat în nici un mod legalitatea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, fapt remarcat de către instanța de fond, care corect a sesizat existența contravenției și vinovăția întreprinderii sancționate.

Mai relatează că, în decizia instanței de apel nu se regăsește poziția Serviciului Vamal în probarea legalității acțiunilor sale, ultima urma să dea apreciere tuturor argumentelor și probelor prezentate de către toți participanții la proces.

La examinarea cauzei în fond au fost prezentate probe foto/video care confirmă că o parte din mărfuri era deja descărcată din autocamionul care o transporta spre postul vamal Bălți pentru vămuire și punere în liberă circulație, astfel consideră că prima instanță a dat o apreciere corectă acestui fapt și a constatat prin probele prezentate că în urma verificării vizuale a compartimentului marfar a mijlocului de transport cablul de sigiliu a fost deteriorat, având instalat la capete un sistem de asamblare ilegală, în scopul camuflării deteriorării acestuia.

De asemenea instanța de fond corect a stabilit că remorca era separată de captractor, iar aproximativ 150 de pachete și cutii cu volum mare se aflau în apropierea remorcii și în interiorul depozitului de pe str. Columna, mun. Chișinău.

Mai susține recurentul că instanța de apel a omis că mărfurile nu erau vămuite pe teritoriul Republicii Moldova, iar lipsa cărorva mărfuri constituie încălcarea legislației vamale și în acest scop a fost efectuată verificarea cantității, deși regimul era deja încălcat.

În opinia recurentului la examinarea în fond a cauzei au fost prezentate suficiente probe concludente și a argumentat legalitatea actului emis, apreciate corect de către prima instanță, însă instanța de apel abuziv a omis toate circumstanțele stabilite ca urmare a examinării probelor.

Prin referința depusă la 04 septembrie 2017 societatea cu răspundere limitată "Slava Cargo Grup", a indicat că recursul depus de Serviciul Vamal nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

A invocat că temeiurile recursului sunt declarative și neîntemeiate. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Cu referire la termenul de declarare a recursului instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 09 martie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 26 aprilie 2017 (f.d.134) și recepționată la 16 mai 2017 (f.d.143)

Cererea de recurs a fost declarată la 07 iulie 2017, respectiv recursul este declarat în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari